

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет культури і мистецтв
Кафедра хореографічного мистецтва

**СЮРРЕАЛІЗМ ЯК МИСТЕЦЬКИЙ НАПРЯМОК В МИНУЛОМУ
ТА СУЧАСНОМУ ХОРЕОГРАФІЧНОМУ ПРОСТОРИ**

Дипломна робота

на здобуття ступеня вищої освіти “магістр”

Виконала: студентка 2-го курсу 131 М групи

Спеціальності 024 Хореографія

Темченко Юлія Леріївна

Керівник: Завідувач кафедри

хореографічного мистецтва,

заслужений працівник

культури України, доцент

Рехліцька А. Є.

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-АНАЛІТИЧНА ОСНОВА ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ	6
1.1. Історико-мистецьке обґрунтування хореографічної композиції	6
1.2. Ідейно-тематична основа.....	10
РОЗДІЛ 2. ЛІТЕРАТУРНО-ГРАФІЧНИЙ АНАЛІЗ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ	14
2.1. Композиційно-архітектонічна побудова твору.....	14
2.2. Літературно-графічний запис хореографічної постановки....	15
2.3. Сценографія.....	18
ВИСНОВКИ	
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	
ДОДАТКИ	
Додаток А.....	
Додаток Б.....	

ВСТУП

Протягом усього існування людства людей цікавив світ, що за межею реальності. Люди шукали його, намагалися побачити та зрозуміти. Сюрреалізм став основною хвилею спроб людини пізнати та висловити світ.

Актуальність проблеми дослідження обумовлена тим, що від свого виникнення і до сьогодні сюрреалізм має колосальну значущість для розвитку сучасної хореографії. Увагу до сюрреалізму значною мірою привернули відомі хореографи, які активно використовували і продовжують використовувати цей стиль у сучасних постановках.

Саме завдяки цьому мистецькому напрямку можна донести до глядача насущні питання у новій нестандартній інтерпретації – створити новий погляд на звичайні речі.

Сюрреалізм, як напрямок в мистецтві, з моменту свого зародження викликав до себе підвищений інтерес, що обумовлено насамперед тематикою, до якої зверталися сюрреалісти. Вони цікавилися тими питаннями, які були і завжди залишаться актуальними для людства та всіх сфер його дослідження – сон, психічні розлади, дитяча ментальність та первісна психіка, вільна від обмежень і заборон цивілізації.

Дослідження сюрреалізму відображено у роботах таких відомих дослідників, як Г. Пікон, Ж. Шеньє-Жандрон, Р. Леслі, Е. Швінглхурст, Я. Гібсон та ін. Також вивченню цієї течії присвячені праці Л. Андрєєва, Г. А. Лейтеса, І. Куликової, В. Міріамова, Є. Л. Фейнберг, А. В. Волошинова та ін

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Робота виконана згідно з програмою наукових досліджень та планами наукової діяльності кафедр хореографічного мистецтва та культурології факультету культури і мистецтв Херсонського державного університету.

Метою роботи є дослідження мистецького напрямку сюрреалізм в минулому та сучасному хореографічному просторі.

Відповідно до цього визначаються такі дослідницькі **завдання**:

- визначення стилю сюрреалізм, процес його зародження та розвитку в мистецтві;
- здійснення аналізу хореографії минулого та сучасного;
- дослідження публікацій та робіт представників сюрреалістичного стилю;
- дослідження зв'язку та взаємовпливу сюрреалізму та хореографії;
- розкриття напрямку сюрреалізм за допомогою хореографічних прийомів, використаних у різні проміжки часу.

Об'єктом дослідження є хореографічний простір минулого та сучасного.

Предметом виступає сюрреалістичний стиль в хореографії.

Для досягнення поставленої мети роботи та вирішення завдань дослідження було використано такі **методи дослідження**:

1. Теоретичні: аналіз, синтез, систематизація джерел інформації, що дозволило узагальнити та систематизувати погляди на проблему, яка вивчається;
2. Емпіричні: інтернет-джерела та дидактична література.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у тому, що:

- з'ясовано вплив сюрреалістичних течій на розвиток танцювального мистецтва;
- створено оригінальну хореографічну композицію, тема та лексика якої відповідає стилю сюрреалізм;
- досліджено сучасні хореографічні сюрреалістичні постановки.

Практичне значення одержаних результатів. Матеріали проведеного дослідження стануть у нагоді для подальшого вивчення розвитку сюрреалізму в хореографії різних епох і основою для

майбутніх мистецтвознавчих та культурологічних розвідок у цьому напрямку. Вони можуть бути використані під час викладання курсів з історії хореографічного мистецтва, мистецтва балетмейстера, культурології, історії української та зарубіжної культури тощо.

Хореографічна постановка може використовуватися у репертуарі аматорських та професійних хореографічних колективах, студіях сучасного танцю, тематичних концертів. А також, може використовуватись, як самостійна творча форма, так і як складова хореографічної вистави.

Апробація результатів творчої частини кваліфікаційної роботи.

Основні положення та результати дослідження були висвітлені на засіданні кафедри хореографічного мистецтва факультету культури і мистецтв Херсонського державного університету.

Структура дипломної роботи представлена вступом, двома розділами, висновками, списком використаних джерел та додатками.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-АНАЛІТИЧНА ОСНОВА ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ

1.1. Історико-мистецьке обґрунтування хореографічної композиції

Сюрреалізм народився у Франції наприкінці 1910-х років. У центрі напрямку – аллюзії та парадокси. Сюрреалісти творять на основі фантазії, мрій та уяви і не визнають жодних рамок. Французька приставка "сюр-" означає "над-", тобто більше, ніж реальність. Основні цілі сюрреалізму – вийти за рамки реальності, спробувати відобразити сни, фантазії, думки з найпотаємніших куточків підсвідомості.

В 1919 році зближуються поет, письменник та прозаїк – Андре Бретон, Луї Арагон та Філіп Супо. Їх можна назвати родоначальниками нової течії, яка починає формуватися після виходу «Магнітних полів» Андре Бретона та Філіпа Супо у травні 1920 року. У цій книзі виникла головна художня ідея сюрреалізму – автоматизм. Це метод художньої творчості, у якому митець пригнічує свідомий контроль за процесом створення, дозволяючи несвідомому мати великий вплив.

Сюрреалізм, як чинник становлення танцювальних форм, сприяв показу підсвідомого і реального світу та вчинків. Це значною мірою трансформувало і синтезувало традиційний балет.

Навесні 1917 року Гійом Аполлінер вперше вжив термін «сюрреалізм» у своєму маніфесті «Новий дух», який був написаний до балету «Парад». Цей балет був спільною роботою композитора Еріка Саті, художника Пабло Пікассо, сценариста Жана Кокто та балетмейстера Леоніда М'ясіна, який описував балет так: *«У цьому новому союзі нині створюються декорації та костюми, з одного боку, і*

хореографія — з іншого, і жодних фіктивних накладень не відбувається. У „Параді“, як у вигляді надреалізму (сюрреалізму), я бачу вихідну точку для цілого ряду нових досягнень цього Нового духу». Е. Саті у музиці до балету "Парад" вплітав у партитуру револьверну пальбу, гудіння сирен, шум літаків, постукування друкарської машинки, сплески води, дзвін пляшок.

У 1928 р. М'ясін поставив «Оду» (сценарій Б. Кохно по оді Ломоносова) з декораціями П. Челіщева, художника, дуже близького до сюрреалізму за стилістикою. У 1932 р. він створив у Монте-Карло «Дитячі ігри» Ж. Бізе разом із Ж. Міро, у 1933 р. запросив Андре Массона як декоратора балету «Передвістя» на музику П'ятої симфонії Чайковського («Балет Монте-Карло»). Після цього дуже вдалого досвіду в 1939 р. М'ясін працював разом з Далі над балетом "Вакханалія" на музику Вагнера (Метрополітен-опера, Нью-Йорк). Разом із С. Далі, який виступив не лише у ролі художника, а й лібретиста, він поставив у 1941 р. у Метрополітен-опера «Лабіринт» на музику Шуберта.

Для прикладу можна назвати також сюрреалістичну виставу "Балет для механічних ляльок" В. Шрепфера (Німеччина), балети Моріса Бежара («Орфей» Анрі, «Жар-птиця» Стравінського, "Дев'ята Симфонія" Бетховена).

На розвиток сюрреалізму великий вплив мав дуже популярний на той час психоаналіз Зигмунда Фрейда, особливо його аналіз сновидінь. За Фрейдом, сновидіння – робота підсвідомості, яка виривається на волю, коли свідомість відпочиває. Справжнє мистецтво сюрреалісти бачать у відторгненні власної свідомої думки, адже думка суб'єктивна, а мистецтво має бути навпаки об'єктивним. Саме такою є підсвідомість — сон. Сон – це продовження реальності, але реальності об'єктивної, яка не нав'язана певними ідеями свідомості та не скута Супер-Его або так званою цензурою свідомості. Сюрреалісти прагнуть звільнити своє «Я»,

пригнічене реальністю. Таке мистецтво покликане дати людині можливість опанувати свою внутрішню сутність, про яку вона нічого не знає.

У балетних формах знайшли втілення сюрреалістичні досліді Ж. Кокто: на музику Д. Мійо («Бик на даху», 1920, постановка Кокто та братів Фрателліні; «Блакитний експрес», 1924, балетмейстер Б. Ф. Ніжинська), творчої групи з шести французьких композиторів («Шістки»), в яку входили Луї Дюрей, Даріюс Мійо, Артюр Онегер, Жорж Орік, Франсіс Пуленк і Жермен Тайфер («Наречені на Ейфелевій вежі», 1921, балетмейстер Ж. Берлін). Рисами сюрреалізму відзначені постановки трупи "Шведські балети" ("Створення світу" Мійо, 1923, балетмейстер Берлін, лібрето Б. Сандрара) та балету Дягілева ("Ромео і Джульєтта" К. Ламберта, 1926, балетмейстер Ніжинська). Сюрреалістичні образи минулого передаються через живу хореографічну та музичну дію.

На думку теоретиків сюрреалізму, метою творчості має бути не відображення навколишньої реальності чи уявлень про світ, а саме контакт із «вищою реальністю», областю структур несвідомого. Характеристики цього стилю – поєднання образотворчого, абстрактного та психологічного – стали причиною відчуження, яке багато людей відчували в сучасний період у поєднанні з почуттям глибокого проникнення в психіку.

Одним з найяскравіших представників сюрреалізму є іспанський художник Сальвадор Далі. У 1930 році ним створені такі шедеври як «М'який годинник» і «Постійність пам'яті». Ідея в голові Сальвадора набула форми, коли він одним спекотним днем розглядав шматок сиру «Камамбер», який розплавився на столі.

Підвищується інтерес до сюрреалістичних хореографічних постановок і сьогодні. Прикладами є сюрреалістична вистава "Подорож

пам'яті" німецького хореографа Раймондо Ребека, який він поставив для "Астана Балет" у 2019 році, вистава «Піксель» у постановці Мурада Мерзукі (Франція), постановка у Києві відомого словенського хореографа Едварда Клюга «Stabat Mater», нова вистава молодого соліста «Київ. Модерн-балет» Артема Шопіна під керівництвом Раду Поклітару – «Ближче, ніж кохання».

Постановки Олександра Екмана, шведського хореографа і режисера, відомого своїми балетними спектаклями, музичними відео та «перформансами», виконуються в десятках балетних колективів по всьому світу. Його вистава «Кактуси» стала справжнім світовим хітом і виконується на сценах 18 театрів, включаючи Houston Ballet. Маючи прекрасне почуття гумору, Олександр Екман ставить за мету змінити настрої публіки, завжди дивує її та змушує думати. Він вводить у свої балети мову – репліки, монологи, діалоги – і каже, що це його «фішка».

«Я обожаю класичний балет, він чудовий. І все ж це просто танець, а по-моєму, має бути весело, має бути гра. Я не перекручую класичні рухи, просто показую їх трохи в іншому ракурсі; виходить легкий такий абсурд» – говорить про свої вистави Олександр. Його балет «COW» – абсолютна пластична фантасмагорія з перетвореннями танцюристів, «польотами» по сцені та включенням до танцю найрізноманітніших предметів реквізиту, у тому числі навіть корів.

Артисти берлінського театру Donlon Dance Collective виконують авторську версію балету ірландського хореографа Маргарет Донлон "Розбираючись у штрихах". Це іронічна танцювальна фантазія на музику 40-ої симфонії В. А. Моцарта. Спочатку роль диригента грає балерина, одягнена у фрак, а ролі музикантів – танцюристи-чоловіки у балетних пачках. Потім вони міняються місцями.

Можемо зробити висновок, що завданням представників сюрреалізму було відтворення потоку свідомості та підсвідомості

(сновидіння, інстинкти, галюцинації). Їх методом для досягнення цієї мети є розрив логічних зв'язків, заміненіх вільними асоціаціями, використання алюзій та парадоксальних поєднань предметів, форм тощо.

Головними рисами сюрреалізму є неприродність поєднання предметів та явищ, яким надається видима достовірність. В основі мистецтва лежить гротеск, найчастіше у формі з'єднання прекрасного та потворного, та доведення їх до повного абсурду.

Мистецтво сюрреалізму свідомо прагне зображати та втілювати ірраціональне, чого не існує в реальній дійсності. З погляду послідовників сюрреалізму, необхідно культивувати властиву творчій особистості особливу спонтанну надчутливість та могутність творчої уяви. Створювався не просто новий стиль у мистецтві, а виявлялося прагнення митців гранично впливати на світ і навіть докорінно змінювати його. Сюрреалісти були впевнені в тому, що несвідоме і нерозумне уособлює ту вищу істину, яка повинна сприяти перетворенню реальності, в якій живе людина.

За основу творчості сюрреалісти взяли філософію З. Фрейда, зокрема положення про відсутність принципової різниці між здоровими та психічними хворими.

Сюрреалізм став яскравою сторінкою в історії та мистецтві. Твори цього напрямку зачаровують і затягують своїм нереальним світом, вони незрозумілі, але надзвичайно привабливі.

1.2. Ідейно-тематична основа

Тема: розкриття сюрреалістичних образів на прикладі картини «Постійність пам'яті» Сальвадора Далі.

Ідея: показати мінливість часу через зображення минулого, теперішнього та майбутнього.

Надзавдання: змусити замислитися глядача про важливість спогадів минулого, цінування кожного моменту життя зараз та піклування про своє майбутнє.

Наскрізна дія: інтерпретація «м'яких годинників» Далі як швидкоплинність часу.

Видова спрямованість: сучасний танець.

Стиль: модерн.

Жанр: драматичний.

Форма: масова.

Лібрето:

Історія одного шедевру.

В даний час сюрреалістична картина «Постійність пам'яті» знаходиться в музеї сучасного мистецтва в Нью-Йорку. Картина Сальвадора Далі є своєрідним символом швидкоплинності та відносності часового простору. На ній зображений відносно спокійний пейзаж, на безтурботному фоні якого повільно плавляться та розтікаються три годинника: минуле, сьогодення та майбутнє. «М'які» годинники – образ, що виражає відхід від лінійного розуміння часу.

«Я, коли пишу, сам не розумію, який сенс закладено у моїй картині. Але не думайте, що вона не має сенсу! – говорив Далі. – Просто він такий глибокий і складний, невимушений та вибагливий, що вислизає від логічного стандартного сприйняття».

Характеристика хореографічних образів.

Головний герой уособлює збірний образ. Кожен може асоціювати себе з ним. Його вчинки та думки – це актуальні теми для роздумів на сьогодні. На початку твору він знаходиться у музеї та розмірковує над картиною, що дає нам змогу сповільнитися у повсякденній метушні та замислитися над своїм життям. Головний герой – це звичайна людина, що саморефлексує про сенс свого існування, про минулий досвід та плани на майбутнє.

Пари (хлопець та дівчина) – це персонажі, які надають динаміку та розвиток твору. Вони передають епоху, про яку йдеться, та показують, що ми не самотні. У минулому часі це дами і кавалери, які занурюють нас у 16-е століття – в період пишних корсетних суконь та повільних кроків павани. У майбутньому – яскраві персоналії з сучасними поглядами і нетрадиційним сприйняттям світу.

Музична основа:

Музичний супровід нашої роботи – це попури з 3-х музичних композицій, що відповідають емоційному змісту номеру й об'єднані образною логікою драматургії номеру.

Для того, щоб передати перехід від минулого в сьогодення і від теперішнього часу в майбутнє, ми використали звук секундної стрілки годинника. Саме з цього звуку починається мелодія, далі він ще раз зустрічається для поєднання двох музичних композицій.

Перша композиція це «Павана» Габріеля Форе. Це класичний твір французького композитора, який був написаний у 19-му столітті.

Павана – урочистий повільний танець, під музику якого відбувалися різні церемоніальні ходи: в'їзди влади в місто, проводи знатної нареченої в церкву та ін. Крок павани – плавний, величний. Корсети та пишний одяг ускладнювали рухи, тому павану танцювали

повільно та одними ногами. Повітряні звуки фортепіано, тема флейти та спокійний темп – все це дає змогу поринути у минулий час.

Друга композиція, що відображає теперішній час, – це твір українського неокласичного композитора та піаніста Єгора Грушина «Night» («Ніч»). Вона входить до другого студійного альбому автора «Absolution», презентованого у 2013 році. Свіжий погляд на класичне звучання, віртуозна гра на фортепіано, поступове нарощення темпу для плавного переходу до кульмінації надають сучасну атмосферу музичному твору та задають розвиток усій композиції.

«Life» («Життя») відомого митця Людовіко Ейнауді – третя та завершальна музична композиція нашого номеру. Входить до складу студійного альбому італійського композитора та піаніста «In A Time Lapse» («У проміжку часу»), який був випущений у 2013 році.

У цьому творі ми можемо спостерігати поступове напруження, коли з доволі оптимістичного та безтурботного, він перетворюється на важкий і тривожний. З інтенсивним прискоренням темпу він змінює настрій. У кінці мелодія набуває героїчного характеру, немов спонукає до дії.

Жанр – суміш класичної та неокласичної музики.

Темп – помірний з поступовим прискоренням.

Лад – мінорний.

Форма – варіаційна.

Кількість тактів – 104 такти.

Музичний розмір – 4/4.

Хронометраж – 07:15 хв.

РОЗДІЛ 2. ЛІТЕРАТУРНО-ГРАФІЧНИЙ АНАЛІЗ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ

2.1. Композиційно-архітектонічна побудова твору

Таблиця 2.1.

<i>Назва частини</i>	<i>К-ть тактів</i>	<i>Зміст</i>
Експозиція	2	Головний герой знаходиться у Музеї сучасного мистецтва у Нью-Йорку. Розглядаючи різноманітні твори, його погляд зупиняється на картині Сальвадора Далі «Постійність пам'яті».
Зав'язка	4	Героя дуже зацікавила ця відома картина, він намагається знайти у ній свій сенс, уважно вдивляючись у кожну деталь. У його баченні 3 годинника, що намальовані на картині, означають три проміжки часу – минуле, теперішнє та майбутнє.
Розвиток дій	64	Годинник-минуле висить на тендітній гілці старої, що доживає свій вік оливи. Він привертає увагу героя і він занурюється у той

		<p>час. Музика повільної павани, урочиста зала наповнена дамами у корсетах і пишних сукнях та їх кавалерами в білих рукавичках, – ці образи спливають у голові героя і переносять його у 16-е століття.</p> <p>Але ці фантазії героя поступово зникають, бо до нього доноситься звук секундної стрілки на його годиннику. Це знов повертає героя до музею, де він звертає увагу на годинник-теперішнє, розташований ближче до самого Далі, що перебуває в стані сну.</p>
Кульмінація	32	<p>Годинник-майбутнє, який розмістився на краєчку столу, герой помічає останнім. Настрій героя трохи змінюється, адже майбутнє здається йому таким загадковим та невідомим. Збентежений герой починає уявляти яким воно може бути.</p>
Розв'язка	2	<p>«Життя непередбачуване і ніхто з нас не може зазирнути у майбутнє, але в наших серцях завжди є віра та надія на краще». З цими думками герой повертається до сьогодення і з усмішкою на обличчі йде далі, розглядаючи інші шедеври мистецтва.</p>

2.2. Літературно-графічний запис хореографічної постановки

Загальноприйняті умовні позначки:

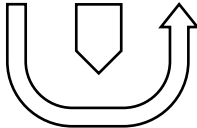
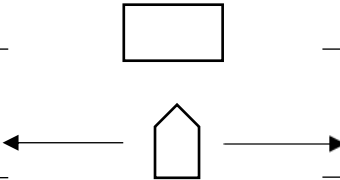
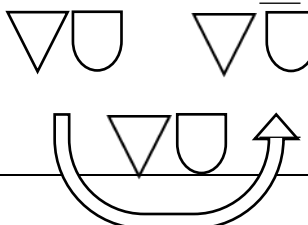
- спина героя – – обличчя героя
- спина дівчини – обличчя дівчини
- спина хлопця – обличчя хлопця

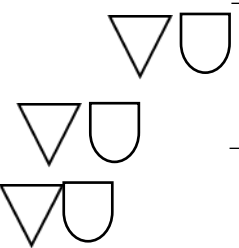
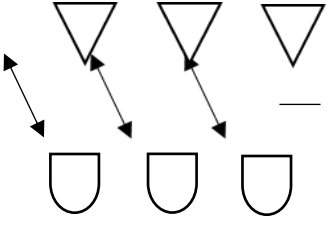
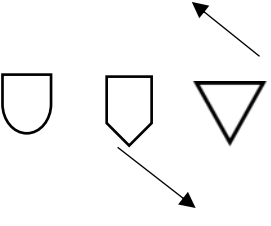
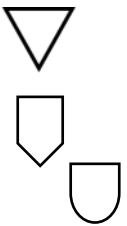
↔ – напрям руху

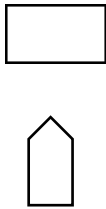
↻ – рух по колу

□ – картина

Таблиця 2.2

Частина	К-ть тактів	Малюнок	Опис
Експозиція	1-2т.		На сцену виходить головний герой та починає роздивляти твори мистецтва у музеї, ходячи по колу.
Зав'язка	3-6 т.		Герой зупиняється у центрі сцени спиною до глядача, розглядаючи картину (Комбінація №1).
Розвиток дії	7-70 т.	1. 	1. Три пари виходять на сцену (Комбінація №2) та починають рухатись по колу (Комбінація №3).

		<p>2.</p> <p>3.</p> 	<p>2. Дами з кавалерами шикуються у діагональ (Комбінації №4-6).</p> <p>3. Дівчата виходять у першу лінію, хлопці залишаються позаду (Комбінації № 7-9).</p>
Кульмінація	71-102т.	<p>1.</p> <p>2.</p> 	<p>Виконання спільної синхронної частини (Комбінації №10-12).</p> <p>1. Виконавці з одної лінії поступово переміщуються у колону. Дівчина крокує вперед, хлопець – назад (Комбінація № 13).</p> <p>2. Таким чином вони перебудовують малюнок та зупиняються один за одним (Комбінації №14-16).</p>

Розв'язка	103- 104т.		Головного героя залишають одного на сцені. Він стоїть немов зачарований, дивлячись на картину (<i>Комбінація №17</i>).
-----------	---------------	---	--

2.3. Сценографія

Оформлення сцени. Дія відбувається в музеї сучасного мистецтва. Задля поринання в атмосферу ми використовуємо сучасні технології, а саме – проектор. Він транслює зображення картини Сальвадора Далі «Постійність пам'яті» на білий фон заднику. Це дає можливість уважно розглянути усі деталі картини, в яку закладений сюжет номеру.

Світлова партитура. В експозиції, під час виходу головного героя на сцену, проміні світла спрямовані на умовні експонати музею, що знаходяться на рампі сцени. Коли на заднику з'являється трансляція картини, вони поступово зникають і світло гасне.

На протязі всього хореографічного твору світло змінюється в залежності від періоду часу, в який поринає головний герой. Коли герой потрапляє на бал, який уособлює минуле, світло доволі насичене. Повертаючись до музею, ми знову бачимо спрямовані на експонати проміні світла. Світлове оформлення майбутнього часу кардинально інше – яскраві різнокольорові спалахи світла, що змінюють свою інтенсивність та інтервал світіння.

Кульмінація супроводжується посиленням яскравості світла. По завершенню твору світло поступово згасає.

Світлове оформлення сцени 1

Опис костюмів. Костюм героя на початку твору – це його повсякденний одяг: льняна біла сорочка та світлі штани прямого крою, бежеві балетки. Неяскравий макіяж, підкреслені губи та очі, та стримана зачіска, заплетена коса, – відповідає його початковому бажанню відвідати музей.

Дівчата та хлопці вдягнені у відповідні костюми 16-го століття. Дами – у пишні корсетні сукні, прикрашені золотими візерунками, хлопці у білі сорочки з чорними жилетами та штанами вільного крою. Їх образи доповнюють аксесуари – капелюх з широкими полями, краватка та рукавички відповідно. Матеріалами слугують матовий біфлекс та фатін для пишноти спідниці. Зачіска у дівчат – низька гулька, а макіяж зроблений з надмірним використанням пудри для вибілення тону обличчя, легким рум'янцем, акцентом на брові та губи.

Щодо костюму майбутнього, він поєднає у собі різні матеріали, але витриманий у сірих тонах. Він включає сірий комбінезон та чорний

подовжений жакет без рукавів. Задля підсилення ефекту розвитку технологій у майбутньому, по краях жакету зроблена неонова підсвітка яскраво-зеленого кольору. Волосся заплетене у високий хвіст, макіяж футуристичний з використанням страз.

ВИСНОВКИ

У вступі до кваліфікаційної роботи нами була розкрита актуальність дослідження, що полягає у широкому використанні сучасними балетмейстерами сюрреалістичних положень у своїх хореографічних постановках.

Сформувавши мету роботи, ми поставили для себе завдання, виконання яких дозволило розкрити сутність нашої роботи та створити хореографічну композицію.

Проаналізувавши теоретичну основу твору та обґрунтувавши історико-мистецькі засади хореографічної композиції, ми дізнались у процесі створення нового хореографічного твору, що майстерність балетмейстера проявляється не тільки в постановці танцювальних сцен, але й в формуванні сюжету, розробці композиційного плану, створенні образів й в умінні поставити ці образи в необхідні сценічні ситуації.

Ми визначили тему та ідею хореографічної композиції. Для глядача нами було розписано лібрето.

Архітектоніка номеру, його лексичні особливості та манерність виконання дозволяє стверджувати, що сучасна хореографія має вільний простір для уяви і фантазії, бо має велику та різнобарвну хореографічну лексику.

Будь-який хореографічний твір будується згідно законів драматургії, відповідно до яких у творі повинні просліджуватись експозиція, зав'язка, розвиток дії, кульмінація і розв'язка. Балетмейстер

повинен направити виконавців на задуману ідею, вірно пояснивши сюжет та характер кожного персонажа.

Музичну основу твору складає попурі з 3х музичних композицій, які своїми характером та мелодією доповнюють зміст хореографічного твору.

Під час виконання дипломної роботи було розроблено ескіз танцювального костюму, підібрана кольорова гама.

Користуючись літературними та відео-матеріалами, ми розкрили лексику сюрреалістичного танцю.

Розроблений нами сценарно-композиційний план можливо використовувати у роботі як з аматорськими, так і професійними хореографічними колективами, до яких входять учні старшого шкільного віку, студенти та дорослі.

Таким чином були проведені, вивчені та опрацьовані всі етапи балетмейстерської роботи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андреев Л. Г. Сюрреализм; Высшая школа - М., 2013. - 232 с.
2. Все о живописи. Сюрреализм; Bestiary - М., 2012. - 112 с.
3. Гальцова Е.Д. «Сюрреализм и театр. К вопросу о театральной эстетике французского сюрреализма» [Электронный ресурс]. Электрон. дан.-2012. – Режим доступа: <http://www.dali-genius.ru/library/surrealism-i-teatr11.html>, вільний. Мова рос..
4. Картина «Постоянство памяти», Сальвадор Дали, 1931 [Электронный ресурс]. Электрон. дан.-2018. – Режим доступа: https://muzei-mira.com/kartini_ispanskih_hudojnikov/1773-kartina-postoyanstvo-ramyati-salvador-dali-1931.html, вільний. Мова рос..
5. Описание картины Сальвадора Дали «Постоянство памяти» [Электронный ресурс]. Электрон. дан.-2010. – Режим доступа: <https://opisanie-kartin.com/opisanie-kartiny-salvadora-dali-postoyanstvo-ramyati/>, вільний. Мова рос..
6. "Постоянство памяти" - Сальвадор Дали (1931) [Электронный ресурс]. Электрон. дан.-2020. – Режим доступа: <https://www.barcelona-excurs.org/soft-watch-dali/>, вільний. Мова рос..
7. Рассел Джесси Сюрреализм; Книга по Требованию - М., 2012. - 112 с.
8. Сальвадор Дали Постоянство памяти (мягкие часы): описание, значение, история создания. [Электронный ресурс]. Электрон. дан.-2018. – Режим доступа: <http://figgeru.com.ua/salvador-dali-postoyanstvo-ramyati-myagkie-chasy/>, вільний. Мова рос..
9. Сюрреализм [Электронный ресурс]. Электрон. дан.-2017. – Режим доступа: <https://www.hisour.com/ru/surrealism-35130/>, вільний. Мова рос..
10. Сюрреализм / А. Біла. — К.: Темпора, 2010. — 208 с.
11. Сюрреализм і поетика Г. Аполлінера [Электронный ресурс]. Электрон. дан.-2014. – Режим доступа: http://4ua.co.ua/literature/ta3ac78a5c43b88421316d37_0.html, вільний. Мова укр..
12. Сюрреализм, как вид современного искусства [Электронный ресурс]. Электрон. дан.-2018. – Режим доступа: <https://nrtv.ru/article/iskusstvo/Sjurrealizm-kak-vid-sovremennogo-iskusstva>, вільний. Мова рос..

13. Сюрреализм / Л. Андреев. – М.: Гелеос, 2004. – 352 с.
14. Сюрреалізм - рух і художники, які заперечували логіку [Електронний ресурс]. Електрон. дан.-2019. – Режим доступу: <https://uk.socmedarch.org/what-is-surrealism-183312-4689> , вільний. Мова укр..
15. Сюрреализм / Сост. И. Г. Мосин – СПб.: ООО «СЗКЭО «Кристалл»», 2005. – 320 с.
16. Сюрреалізм як модерністський напрямок мистецтва ХХ століття [Електронний ресурс]. Електрон. дан.-2010. – Режим доступу: <https://ru.osvita.ua/vnz/reports/culture/10890/> , вільний. Мова укр..
17. Сюрреалистический театр [Електронний ресурс]. Електрон. дан.-2015. – Режим доступу: <https://www.achugunov.com>, вільний. Мова рос..
18. Тайна символов в картине Сальвадора Дали "Постоянство памяти" [Електронний ресурс]. Електрон. дан.-2014. – Режим доступу: <https://culton.livejournal.com/5996.html> , вільний. Мова рос..
19. Терешенко Н., Медвідь Т. Формування soft skills у процесі фахової підготовки майбутніх хореографів. Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету, № 4. 2021. С.165-178
20. Хопкинс Дэвид Дадаизм и сюрреализм. Очень краткое введение; Астрель, АСТ - М., 2009. - 224 с.

ДОДАТКИ

Костюм героя у музеї

Костюми дам та кавалерів

Костюм героя у майбутньому

